

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Lucae Abbati Monasterii Burguliensis ejusque fratribus tam præsentibus
quàm futuris regularem vitam professis in perpetuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

diffidatos à nobis, & universis nostris fidelibus injungentes ut eos tamquam diffidatos impugnent. Datum Soræ, pontificatus nostri anno undecimo.

WINDOCINENSI CARNOTENSIS diocesis & sancti Iuliani Turonensis Abbatibus, & Priori Majoris monasterij Turonensis.

TEnorem litterarum quæ vobis ex parte nostra dicuntur super correctione Burgulienfis monasterij præsentatae in litteris citatoris inspeximus comprehensum quas dilectis filiis Luca Abbati & conventui ejusdem monasterij direxistis. Verùm si quem vos habere deceret discretionis spiritum haberetis, ex eo saltem credere potuistis easdem litteras de conscientia nostra minimè processisse quòd nos tam inconstantes & mobiles reputare nullatenus debuistis ut qui paulò antè non sine sollicitudine diligenti per delegatos à nobis monasterium ipsum salubriter corrigi feceramus, recenter voluerimus quæ fuerant bene acta pervertere ac rediivam in eo religionis monasticæ disciplinam recidivæ correctionis occasione vexare. Sed & illud vobis intelligentiam dare potuit quòd præfatæ litteræ nequaquam de nostra conscientia manaverunt, quia cum monasterium ipsum, non solum publico sui nomine, verùm etiam per sui negotia multiplicia, quæ nos frequenter in instantia nostræ sollicitudinis occuparunt, notissimum nobis existat, verisimile non apparet quòd ejus monachos de Burguol, sicut in eisdem litteris continetur, Gallico idiomate scripsissemus, quos sermone Latino Burgulienfes consuevimus appellare. In quo procul dubio deprehenditur quòd si litteræ ipsæ quomodocunque à nostro auditorio processerunt, fraudulenter fuit, ut insuetum, Gallicum nomen positum, ne per Latinum, ut assuetum, monasterium ipsum fuisset redditum nobis notum. Quocirca discretionis vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus si nondum per illas litteras processistis, procedere per eas nullatenus præsumatis, & si quid occasione ipsarum forsitan attemptastis, illud sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo penitus revocetis, sollicitè provisiuri ut consideratis omnibus quæ circa litteras ipsas considerata videritis, si falsitatem ipsarum per vos ipsos potueritis deprehendere, tam impetratores ipsarum quam eos qui scienter fuerint usi eis secundum

Tom. II.

pœnam contra falsarios editam appellatione postposita puniatis. Quòd si per vos earum nequiveritis deprehendere falsitatem, ipsas nobis vestris litteris interclusas dirigere non taretis, proviso quòd mandatum nostrum taliter executioni mandetis ne per alium illud oporteat adimpleri. Alioquin de Claromonte, de Chaloccio, & de Buxeria Abbatibus Cisterciensis ordinis Cenomannensis & Andegavensis diocesum dedimus in præceptis ut vobis in ejusdem executione mandati cessantibus, ipsi appellatione remota illud post mensem exequi non postponant. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Soræ xii. Kal. Octobris, pontificatus nostri anno undecimo.

LUCÆ ABBATI MONASTERII Burgulienfis ejusque fratribus tam presentibus quam futuris regularem vitam professis in perpetuum.

Vide supra lib. 10. epist. 14.

Religiosam vitam eligentibus apostolicum convenit adesse præsidium, ne fortè cujuslibet temeritatis incurtus aut eos à proposito revocet, aut robur, quòd absit, sacræ religionis infringat. Ea propter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus clementer annuimus, & præfatum monasterium sancti Petri Burgulienfis, in quo divino mancipati estis obsequio, ad exemplar felicitis recordationis * Silvestri Papæ prædecessoris nostri sub beati Petri & nostra protectione suscepimus & præsentis scripti patrocinio communimus. In primis siquidem statuantes ut ordo monasticus qui secundum Deum & beati Benedicti regulam in eodem monasterio institutus esse dinoscitur, perpetuis ibidem remporibus &c. Præterea quascunque possessiones &c. idem monasterium in præsentiarum justè ac rationabiliter possidet &c. usque permaneant in quibus hæc propriis &c. Locum ipsum in quo præfatum monasterium situm est, cum omnibus possessionibus & pertinentiis suis. Curtim Burguliensem cum Ecclesia sancti Germani & Ecclesia sancti Nicolai ac omnibus utilitatibus ad ipsam curtim & Ecclesias pertinentibus. Ecclesiam quoque Chociacum super fluvium Ligeris cum portu & quicquid ad ipsam pertinet. In pago autem Turonico quartas tres ex beneficio Corbonis Militis. Item ex supradicto Milite quartas quatuor de curti Suliacinsæ. Item medietatem curtis de Casanias, cum medietate Ecclesiæ sanctæ Mariæ omnibusque utilitatibus ad medie-

Epist. 141. De confirmatione privilegiorum. Vide to. 4. Gall. Christ. p. 206.

* Vide ibid. pag. 202.

D d

tatem pertinentibus. Item Ecclesiam sancti Hilarij, cum medietate curtis de Vosalia omnibusque utilitatibus suis. Item emptiones quasdam, id est, villam de Cruolio cum iis quæ ad ipsam pertinent. Item Ecclesiam sancti Dionysij in curti Galnaica, & quicquid ad ipsam Ecclesiam vel altare pertinet. Item villas iis nominibus nuncupatas, hoc est, Boorias, Canavas, Laliacum, & quicquid ad ipsas aspicit. Ecclesiam quoque in honore sancti Hilarij, cum curti Fusciacensi & iis quæ ad ipsam pertinent. Item Ecclesiam in honore sanctæ Mariæ in Bellomonte constitutam, cum decimis & utilitatibus sui. Vineas etiam, prata, & domos, ubicunque adjacent, in circuitu castri Fontaneti, quas scilicet monasterio sancti Petri Burgulienfis bonæ memoriæ * Emma Comitissæ Pictavenfis fundatrix ejusdem pia liberalitate donavit. Item Ecclesiam in honore sancti Stephani cum villa tota quæ dicitur Lotias. Villam quoque Cassaniam integerrimè. Ecclesiam quoque sancti Christofori cum tota villa ac feriâ, cum vicaria & theloneo integerrimè, absque alicujus personæ dominatione. Villam quoque vocatam ad Brolium Aldefredi. Ecclesiam etiam de Oziaco cum tota villa. Item has villas, videlicet Podium Caninum, vel Regia Lemovicinaria, Podium Letardi de Donnavineda, Mansum Ledramni & Aloda, & juxta Cassanum villam supradiçtam. Ecclesiam in honore sancti Martini cum tota villa quæ vocatur Villaris. Item villas duas, videlicet Drogiacum & Turtum. Item quartas quatuor in villa de Odriniaco. In Alniasi pago duas Ecclesias, unam in honore sancti Petri, & alteram sancti Nazarij, sitas ad Ingolinas supra litus maris. Item præbendam sancti Martini ex regali abbacia quemadmodum accipiunt qui intus serviunt. Præbendam quoque sancti Martini Condatensis vici, cum Ecclesiis, domibus, & pratis ad ipsam pertinentibus. In pago autem Ebroicensi curtim quæ vocatur Coldra, & villam quæ dicitur Francavilla, cum Ecclesiis & omnibus pertinentiis suis, & tertiam partem de Longavilla super fluvium Secanæ. Prioratum sancti Christofori de Castroforti, cum Ecclesiis parochialibus & aliis pertinentiis suis. Prioratum sancti Saturnini de Cabrosia cum parochialibus Ecclesiis & aliis pertinentiis suis. Prioratum sancti Martini de Palatiolo, prioratum sancti Petri de Limos, prioratum sanctæ Mariæ de Plaisiaco, & prioratum sancti Andrea de Nielsa, cum

* Vide to. 4.
Gall. Christ.
pag. 202.

Ecclesiis parochialibus & aliis pertinentiis suis. Prioratus etiam de Confannivilla, de Espelteriolis, de Bancort, de Turtiniaco, de Niolio, de sancto Leodegario, de sancto Andrea de castro Mirebelli, de sancto Porcario infra civitatem Pictavensem, de sancto Hilario, de Gorgeio, & Raiatia, de Faya, sanctæ Mariæ de Perusia, sanctæ Mariæ de Bello loco in civitate Engolismensi, de Gratiaco, de Trau, de Coz, de Someraco, sancti Melanij de castro Cainonis, de sancto Michaelè, de Ingrandia, de Derevalle, de Essartis, de Escol, de Bremio, & de insula Ulgerij, cum Ecclesiis parochialibus & aliis pertinentiis suis. Parochialem Ecclesiam sanctæ crucis Turonensis, parochialem Ecclesiam de Varennis, parochialem Ecclesiam de Secundiaco, & parochialem Ecclesiam de Oleta, cum redditibus quos debetis percipere ab eisdem. Curtim de Plessiaco, curtim de Callonia, curtim de Millevrello, curtim de Brollia, curtim de Roca-Monachi, & curtim de Buccello cum parochiali Ecclesia & aliis pertinentiis suis. Auctoritate quoque præsentium inhihemus ne cujusquam civitatis Episcopus Concilium in eodem monasterio absque consensu & voluntate Abbatis ac monachorum ejusdem loci celebrare præsumat, quemadmodum est de consensu Raynaldi tunc Andegavensis Episcopi ab eodem nostro prædecessore statutum. Ecclesiæ verò monasterij vestri, in quibuscunque territoriis sitæ fuerint, absque alicujus Episcopi seu Archidiaconi necnon & alterius personæ inquietudine, excepto synodali vel quæ vulgò circada vel parata dicitur, redditione consistant. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Abbate &c. usque beati Benedicti regulam providerint eligendum. Cum autem generale interdictum terræ fuerit &c. usque celebrare. Paci quoque ac tranquillitati vestræ &c. usque audeat exercere. Præterea præsentium auctoritate veramus ut de novalibus vestris, quæ propriis manibus aut sumptibus colitis, sive de vestrorum animalium nutrimentis nullus à vobis decimas exigere vel extorquere præsumat. Liceat etiam vobis Clericos vel laicos liberos &c. usque retinere. Christina verò, oleum sanctum &c. usque aliqua exhibere. Alioquin liceat vobis &c. usque quod postulat impendat. Ad hæc, novas & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, Episcopis, seu Decanis, aliisque omnibus ecclesiasticis secularibusque personis omnino fieri prohibemus. Sepulturam quoque &c. usque cor-

pora assumuntur. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum fas sit præfatum monasterium &c. usque usibus omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate, & dioecæsanæ Episcopi canonica iustitia. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona &c. usque ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco &c. usque præmia æternæ pacis inveniant. Datum Soræ per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Colmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij xi. Kal. Octobr. Indictione xii. incarnationis dominicæ anno MCCVIIII. pontificatus verò Domini Innocentij Patris III. anno undecimo.

RECTORIBVS ROMANÆ fraternitatis.

Epist. 146. Respondetur ad eorum consilia.

DE homine qui ab adolescentia sua bellica castra secutus, mulierem, quæ successivè fuerat concubina duorum, sibi matrimonio copulavit, susceptaque prole de ipsa, defuncta demum eadem habitum religionis assumpsit, hoc vobis duximus respondendum, quòd, sicut vos ignorare non decet, nequaquam debet ad sacros ordines promoveri; qui si fuerit fortè promotus, in suscepto sic ordine sustineri non debet, maximè si sibi suoque ordinatori super irregularitate huiusmodi denunciatio facta fuerit, eaque contempta, extiterit ordinatus. Is autem qui de magis arcta religione transit ad minus arctam, non est sustinendus in illa, nisi fortè propter debilitatem aut infirmitatem seu aliam causam rationabilem ab eo dispensatum cum ipso fuerit qui potuit dispensare. Ceterum huiusmodi quæstiunculas leves reputavimus, immo nullas, & de quibus nec consulere patres urbis nec patrem orbis consuli opus erat, cum à Canone diffinitæ difficultatem aliquam continere minimè dinoscantur. Sed facilibus difficilem addidistis, incipientes à minimis, & ad maximam pertingentes; quas profectò cum diligenter evolvimus, quasi de rota quæ ad fingendum urceum volveretur exiret amphora, quæstionem vestram aggravatam sentimus. Quæstivistis enim à nobis quid de incauto Presbytero videatur, qui se sciens in mortali crimine constitutum, Missarum solemniam, quæ non potest propter necessitatem quamlibet intermittere, pro sui facinoris conscientia dubitat celebrare, arctatusque graviter è duobus, dum divinum exequi ministerium metuit, ne populum illud expectantem offendat, & corpus Christi confice-

re perhorrescit, ne sumens ipsum indigne, iudicium sibi manducet & bibat, peractis ceteris circumstantiis Missam celebrare se fingit, & suppressis verbis quibus conficitur corpus Christi, panem & vinum tantummodo purum sumit, ita credens per id quod prætendit populo satisfacere, ut per hoc quod intendit Deum non debeat provocare. Cum ergo falsa sint abienda remedia quæ sunt veris periculis graviora, licet is qui pro sui criminis conscientia reputat se indignum, ab huiusmodi sacramento reverenter debeat abstinere, ac ideo peccet graviter si se ingerit irreverenter ad illud, quamvis tamen proculdubio videtur offendere qui sic fraudulenter illud præsumperit simulare, cum ille culpam vitando dum facit, in solius misericordis Domini manum incidat, iste verò culpam faciendo dum vitat, non solum Deo, cui non veretur illudere, sed & populo quem decipit, se astringat. Datum Soræ x. Kal. Octobr. pontificatus nostri anno undecimo.

RECTORI ET FRATRIBVS hospitalis sancti Bartholomæi in Silice Lucanensi.

CUM olim super eligendis in hospitali vestro rectore ac fratribus inter vos & dilectum filium Priorem Ecclesiæ sancti Bartholomæi Lucani coram Priore sancti Fridiani & Primicerio sancti Martini Lucanensis à sede apostolica iudicibus delegatis quæstio verteretur, & utraque pars in eosdem iudices compromittens, ipsorum arbitrium se promiserit servaturum, ac ipsi iudices certum duxerint arbitrium proferendum, super prolato arbitrio utrinque dubitatio est exorta, quam petiistis per sedem apostolicam declarari. Nos igitur, publico instrumento arbitrium continente diligenter inspecto, cognovimus quòd secundum formam arbitrij Prior sancti Bartholomæi Lucani tenetur habere consilium cum familia hospitalis ejusdem & tractare cum ea de inveniendorectore, sed sive concordet sive discordet familia cum ipso Priore, idem Prior eligere debet in utroque casu rectorem. Propter quod dicimus quòd nisi Prior super inveniendorectore tractaverit cum familia hospitalis & ipsius consilium requisierit, non habet potestatem eligendi rectorem, & si alio modo rectorem elegerit, ejus electio haberi debet irrita & inanis. Verum habita cum familia consilio & tractatu de inveniendorectore, ipse Prior

Epist. 147. Definitur quæstio de electione rectoris ejusdem hospitalis. Cap. Cùm olim. De arbitrio.

* In certi. collect. Vnde. At. v. c. habent Verum, ut legit.

Ca. De homicid. De rector. 147.

* In certis. collect. Vnde. At. v. c. habent Verum, ut legit.